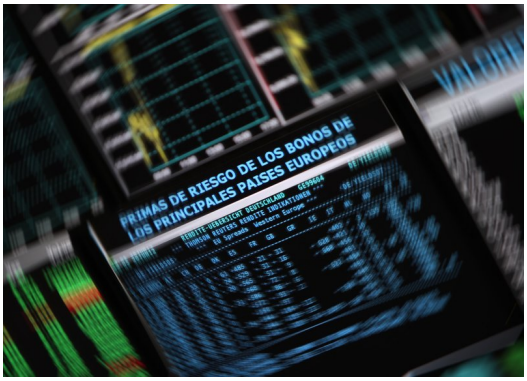
Per què ha caigut la borsa?

Les borses mundials han viscut nervis les darreres setmanes. Foto: ARXIU /ACN.

Les tres primeres setmanes de gener, -de fet les set setmanes que varen precedir a la certa estabilització de la darrera setmana de gener- varen ser uns dels pitjors períodes registrats per als preus de les accions d'empreses cotitzades a tot el món.

En aquestes set setmanes des d'inicis del mes de desembre passat, els mercats borsaris de tot el món han perdut uns 5 bilions de dòlars (4,5 bilions d'euros). Això és un 30% del PIB dels Estats Units i més de 4 vegades el PIB espanyol. Si calculéssim la pèrdua de valor total de les empreses cotitzades, les xifres anteriors podrien ser el 40% o el 50% superiors. En tot cas unes quantitats enormes que s'han evaporat (momentàniament?) sense saber realment per què

En una activitat econòmica on la quantitat de recursos humans i tecnològics per predir, analitzar i explicar el que passa són espectaculars, és senzillament incomprensible i patètic assistir a la incapacitat col·lectiva per trobar explicacions consistents del que ha passat.

En aquestes set setmanes des d'inicis del mes de desembre passat, els mercats borsaris de tot el món han perdut uns 5 bilions de dòlars (4,5 bilions d'euros). Això és un 30% del PIB dels Estats Units i més de 4 vegades el PIB espanyol. Si calculéssim la pèrdua de valor total de les empreses cotitzades, les xifres anteriors podrien ser el 40% o el 50% superiors. En tot cas unes quantitats enormes que s'han evaporat (momentàniament?) sense saber realment per què.

Previsió dels analistes.

Per suposat que s'han donat tot tipus d'opinions i s'han al·legat raons per justificar un descens tan ràpid de les cotitzacions borsàries, però desenganyem-nos, ben poc concloents i sobretot, sense reconèixer la nul·la capacitat de previsió que els analistes, que ara tan malament expliquen el que ha passat, varen tenir fa tan sols unes setmanes.

Concretem, no estem aquí criticant la incapacitat de preveure el futur o d'explicar el present. En absolut, creiem que la borsa es mou a curt termini per “instints i emocions que influeixen el comportament humà”, és a dir pels “animal spirits” de Keynes que ja havia intuït Hume amb les seves “percepcions” i amb la “naturalesa humana”, i abans fins i tot Hobbes, entre altres pensadors. El que és criticable és aquesta obstinació i tossuderia a insistir a fer-nos creure que som capaços de preveure el comportament dels mercats i de saber les raons de per què es mouen en determinada direcció.

Si l'exercici fos gratis, cap problema, però el fet és que genera un cost immens que es trasllada evidentment als inversors amb la conseqüent reducció de la rendibilitat real del nostre estalvi. Vol dir això que els serveis financers son innecessaris i sobrers? En absolut. Cal dissenyar i gestionar productes amb diferents nivells de risc per a diferents tipus d'estalviadors i inversors; cal també assessorar cada inversor de forma personalitzada sobre com diversificar i adaptar el dossier inversor al seu perfil; i cal, està clar, una anàlisi rigorosa de les

empreses emissores per conèixer de la forma més exacta possible la seva situació econòmica i financera. Pel contrari, en la gestió activa de carteres o en la previsió sobre el comportament dels mercats, hi ha massa fum.

Subjectivitat.

En el títol d'aquest article em preguntava –i implícitament anunciava donar una resposta-, sobre el perquè de la recent caiguda a les borses. Apliquem l'argumentació anterior: no ho sé i no em treu la son, ni com a inversor ni com assessor financer, aquest moviment important però a curt termini. Per descomptat que els podria aquí parlar del petroli i del fet que la caiguda del seu preu genera més por per la deflació que pot provocar o pels perjudicis en els països productors que pels obvis avantatges per als consumidors dels països importadors.

dependència de la xina.

També podríem aquí, com tothom, fer culpable la Xina. Segurament no tant per la seva desacceleració sinó perquè cada cop estem més segurs que ho desconeixem quasi tot d'aquell país i en depenem massa. Finalment, podríem responsabilitzar de tot plegat els bancs centrals per no proporcionar suficient dopatge monetari. Ens equivocaríem, com s'equivoquen tants i tants analistes: la borsa cau sobretot perquè el sentiment, la confiança global, es deteriora, això fa baixar el preu dels actius i alhora frena les inversions, el consum i el risc. En definitiva, tot el que mou l'economia i per tant les empreses que fixen preu en aquest lloc ni tan sofisticat ni tan misteriós que són les borses.

Publicat a:
-L'econòmic 14-02-2016 Pàgina 55

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/4-economia/18-economia/940437-per-que-ha-caigut-la-borsa.html?cca=1&piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El+Punt+Avui